

РЕШЕНИЕ

№ 7094

гр. София, 24.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 15.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **8141** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268, вр. с чл.267, ал.2, т.6 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „ЕВРОБИЛД ПРОЕКТ“ ЕООД/н./, ЕИК[ЕИК], чрез В. С.-синдик, срещу Решение №ПИ-321/18.08.2022г., издадено от директор на ТД на НАП [населено място], с което е оставена без разглеждане жалба с вх.№ 53-06-6667/04.08.2022г. срещу съобщение за насрочване на опис изх.№ С220022-110-0002699/14.07.2022г.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно като постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Твърди се, че административният орган не е съобразил разпоредбата на чл.638, ал.1 ТЗ, съгласно която с откриване на производство по несъстоятелност се спират изпълнителните производства срещу имущество, включено в масата на несъстоятелността с изключение на имуществата по чл.193 от ДОПК. Според жалбоподателя решение № 1449/09.07.2018г. на СГС е в сила от 29.10.2020г., поради което всички възбрани следва да бъдат вписани след тази дата. Оспорва се становището на органа, че с насрочването на опис не се засягат правата му. Моли за отмяна на оспорения акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, не се представлява. Представена е писмена молба, с която се поддържа жалбата и се иска присъждане на разноски в размер на внесената държавна такса.

Ответникът – директор на ТД на НАП – С. чрез процесуалния си представител юрк. А. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение съобразно представен списък.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С решение № 1449/09.07.2018г., постановено по т.д. № 3407/2016г. по описа на СГС, в сила от 29.10.2020г., по иск предявен от НАП на осн. чл.216,ал.1, т.4 ДОПК, съдът е обявил за недействителни по отношение на държавата сделките, сключени от „Евробилд проект“ЕООД като продавач и купувача „Балкан Ерма“ЕООД по договори за продажба на четири недвижими имота, находящи се в [населено място]. В решението е посочено, че процесните разпоредителни сделки са сключени след връчване на ЗВР на управителя на „Евробилд проект“ЕООД, като в резултат на ревизията са установени публични задължения в размер на 798 397, 10 лв. главница и лихви 236 765,35 лв. Видно от справка от Агенция по вписванията исковата молба по цитираното дело е вписана на 16.09.2016г.

С решение № 665/06.04.2017г., т.д. 4097/2016г. на СГС е открито производство по несъстоятелност на „Евробилд проект“ЕООД и е наложен общ заповор и възбрана върху имуществото на дружеството.

Срещу жалбоподателя е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2016г. за събиране на установени и изискуеми публични държавни вземания.

С решение № 261574/07.12.2021г. е спряно производството по несъстоятелност.

Няма данни недвижимите имоти, предмет на исковото производство по т.д. № 3407/2016г. по описа на СГС да са включени в масата на несъстоятелността, поради което е предприето принудително изпълнение като е издадено съобщение за насрочване на опис изх.№ С220022-110-0002699/14.07.2022г., връчено на жалбоподателя на 03.08.2022 г. Описът е насрочен за 31.08.2022г. от 11,00 часа и видно от деловодната система на съда, жалбоподателят е обжалвал Протокол за опис № 220001-028-0002155/31.08.2022г., за което е образувано адм.дело № 8902/2022г. по описа на АССГ, висящо.

С жалба вх.№ 53-06-6667/04.08.2022г. жалбоподателят е обжалвал съобщението за насрочване на опис като незаконосъобразно изпълнително действие.

С оспореното решение № ПИ-321/18.08.2022г. директорът на ТД на НАП оставя жалбата без разглеждане с мотиви за липса на правен интерес от обжалване на съобщението, което не обективира действие по принудително изпълнение на публичния изпълнител по смисъла на чл.266, ал.1 ДОПК. Съобщението е с уведомителен характер и с него не се засяга правната сфера на жалбоподателя, поради което липсва и правен интерес от обжалването му.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Обжалваното Решение е акт, подлежащ на съдебен контрол. При преценката на законосъобразността му следва да се провери дали актът е издаден от компетентен орган и в предписаните от закона форма и съдържание, както и спазени ли са процесуално-правните и материално-правните разпоредби. Съдът намира, че решението е издадено в предписаната от закона писмена форма с означение на фактическото и правното основание за издаването му. Обжалваното решение е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 267 от ДОПК - директора на ТД на НАП – С., за което е представена Заповед №666/30.09.2021г. на изпълнителния директор на НАП.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи отмяната на административния акт.

По приложението на материалния закон:

Съдът намира, че обжалваното решение, постановено на основание чл. 267, ал. 2, т. 6 от ДОПК е правилно и обосновано, издадено от органа, посочен в чл. 266, ал. 1, изр. първо от ДОПК в надлежната форма, и в съответствие с приложимите процесуални и материални норми.

Изводът на решаващия орган, че съобщението за насрочване на опис не представлява акт на публичния изпълнител, който да е годен за самостоятелно обжалване, е правилен. Съгласно чл.266, ал.1 ДОПК на обжалване подлежат действията на публичния изпълнител. Чл. 226, ал.1 ДОПК определя, че в изпълнение на правомощията си публичният изпълнител издава постановления и разпореждания, а съгласно ал.2 за всяко предприето и извършено действие от публичния изпълнител се съставя протокол, в който се отбелязват датата и мястото на съставянето му, предприетите действия, направените искания, постъпилите суми и направените разноси. Извършването на опис е едно от действията на публичния изпълнител по събиране на дължимите публични вземания и е регламентирано в чл. 233, ал.1 ДОПК. Това действие - извършването на опис, подлежи на самостоятелно обжалване съгласно разпоредбата на чл.266, ал.1 ДОПК и такова е предприето от жалбоподателя. Самото насрочване на опис обаче не представлява действие по принудително изпълнение, такова е самото извършване на опис. Насрочването на опис е подготвително действие към принудително изпълнение чрез извършването на опис и не подлежи на самостоятелно обжалване. Следователно, жалбата срещу действията на публичния изпълнител, обективирани в съобщение за насрочване по опис, е недопустима и законосъобразно административният орган правилно е оставил тази жалба без разглеждане.

Съдът намира за неотнормено позоваването от страна на жалбоподателя на чл.638, ал.1 ТЗ. С решението за откриване на производството по несъстоятелност съдът обявява неплатежоспособността, съответно свръх задължнялостта на длъжника и определя началната й дата; открива производството по несъстоятелност; назначава временен синдик; допуска обезпечение чрез налагане на заповест, възбрана или други обезпечителни мерки; и определя датата на първото събрание на кредиторите не по-късно от един месец от постановяването на решението. До постановяването на решението за откриване на производството по несъстоятелност маса на несъстоятелността не е образувана, като е налице само имущество на длъжника, съставляващо съвкупност от парично оценените му права и задължения, която съвкупност може да бъде предмет на индивидуално изпълнение. Имуществото, предмет на атакуваната сделка по чл. 216 от ДОПК (по т.д.3407/2016г. на СГС), и предмет на принудителното изпълнение, не може да се включи в масата на несъстоятелността. Искът по чл. 216, ал. 1 от ДОПК не е изрично посочен сред исковете по чл. 649, ал. 1 ТЗ за попълване масата на несъстоятелността. Неговата специфика като иск, представляващ способ за принудително изпълнение в полза на държавата или на общините на вземания от установени публични задължения, обуславя различната процесуалноправна регламентация от тази по чл. 649, ал. 1 ТЗ. Целта на производството по чл. 216 от ДОПК е насочване принудително изпълнение върху имота, обект на атакуваната сделка, за удовлетворяване на публичните вземания, което от своя страна дава предимство на изпълнителното производство по ДОПК. А и разгледано хронологично и чисто логически – публичният изпълнител не е имал възможност да наложи обезпечения по реда на чл. 193, ал. 1 от ДОПК преди

приключване на производството по чл. 216 от ДОПК по отношение на имота, предмет на разпоредителната сделка, предприета от длъжника с намерение да се увреди публичния взискател. Не се отменя правото на държавата да получи удовлетворяване в индивидуалния изпълнителен процес по ДОПК върху имуществото, което не е включено в масата на несъстоятелността и действията на разпореждане на длъжника с което са обявени за относително недействителни за публичното вземане спрямо държавата, а не спрямо всички кредитори на несъстоятелността. При уважен иск по чл. 216 от ДОПК, обявената недействителност на атакуваната сделка ползва само кредитора – ищец по този иск (в случая държавата) и няма действие по отношение на другите кредитори на длъжника. При открито производство по несъстоятелност за длъжника, в масата на несъстоятелността не се включва имуществото, предмет на атакуваните с иск по чл. 216 от ДОПК сделки. В масата на несъстоятелността би могло да се включи само това имущество, предмет на атакуваното с такъв иск разпоредително действие, което е останало след удовлетворяване на кредитора – ищец по този иск, но само ако имуществото се върне в патримониума на длъжника. Имуществото, предмет на атакуваната с иска по чл. 216 от ДОПК сделка, не може да се включи в масата на несъстоятелността не само поради вече изложеното, но и защото няма вещноправно действие. Прехвърленото с атакуваната сделка имущество остава в патримониума на приобретателя, но ищецът – кредитор по паричното вземане, има възможност чрез принудително изпълнение да се удовлетвори от него, макар то да не принадлежи на длъжника.

С оглед изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски.

Предвид изхода на делото и по аргумент от противното на чл. 161, ал. 1, изр. 1 ДОПК искането на жалбоподателя за присъждане на разноски по списъка по чл.80 ГПК е неоснователно, като при отхвърляне на претенция за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

При този изход на делото и на основание чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, във вр. с чл.78 ал.8 от ГПК и чл.37 от Закона за правната помощ във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОХВЪРЛЯ жалбата на на „ЕВРОБИЛД ПРОЕКТ“ ЕООД(н.), ЕИК[ЕИК], чрез В. С.-синдик, срещу Решение №ПИ-321/18.08.2022г., издадено от директор на ТД на НАП [населено място], с което е оставена без разглеждане жалба с вх.№ 53-06-6667/04.08.2022г. срещу съобщение за насрочване на опис изх.№ С220022-110-0002699/14.07.2022г.

ОСЪЖДА „ЕВРОБИЛД ПРОЕКТ“ ЕООД(н.), ЕИК[ЕИК], чрез В. С.-синдик, да заплати на ТД на НАП-С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

